

Formanden:

Taletiden ved spørgsmåls begrundelse er 2 minutter.

Justitsministeren (Orla Møller):

I begrundelsen for spørgsmålet efterlyser hr. Ib Nørlund afklaring på en række forhold, som han ikke finder tilstrækkeligt belyst ved mine tidligere besvarelser af spørgsmål vedrørende den aflytning, der i sin tid fandt sted af et daværende folketingsmedlems lejlighed.

Lad mig først bekræfte, at aflytningen fandt sted, og jeg vil dernæst gentage, at det af det materiale, der foreligger for mig angående sagen, fremgår, at der i begyndelsen af 1960'erne blev iværksat en politimæssig undersøgelse i anledning af forlydender om de påståede aflytninger. Som jeg tidligere har oplyst her i folketinget, resulterede undersøgelsen i, at der ikke blev rejst tiltale mod nogen.

Jeg forstår hr. Ib Nørlunds spørgsmål således, at han bl. a. gerne vil vide, hvordan de omtalte aflytninger teknisk blev foretaget. Hertil må jeg bemærke, at jeg ikke er i stand til at give nærmere oplysninger herom, men det anser jeg nu heller ikke for at være det væsentlige. Det væsentlige er for mig at se, at aflytningerne fandt sted, og at vi må sætte ind på at hindre, at noget lignende kan ske igen, og i den retning kan jeg love hr. Ib Nørlund, at jeg vil gøre alt for at gribe ind, hvis der fremover skulle opstå begrundede formodninger om, at ulovlige aflytninger finder sted.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg må fastholde, at det, der foreligger nu, er, at der også peges på navngivne danske kredse, som har været virksomme på denne ulovlige måde. Jeg kan ikke anerkende, at den omstændighed, at man måske har haft forbindelse også til fremmede efterretningstjenester, giver immunitet for de pågældende. Jeg vil derfor spørge, om ministeren agter at rejse sagen over for regeringens sikkerhedsudvalg, så man sørger for at få kortene på bordet.

Jeg vil godt uddybe, hvad jeg sagde før om de politiske arbejdsbetingelser her i landet, for aflytningerne er jo ikke alene foregået i 1958.

I perioden 1953-58 var vort parti også

udsat for en anden slags virksomhed. Den bestod i forsendelse af anonyme breve til en kreds af partiets medlemmer. De skulle udgive sig for at være udsendt af en oppositionel gruppe i partiet og var forfattet i, hvad antikommunist opfatter som kommunistisk sprog, men i den henseende var det meget kunstigt. Indholdsmæssigt var der mange falsknerier i, men de var altid bygget sådan op, at der i dem oftest var en enkelt lille detalje, som var rigtig, og som kun kunne kendes af få. I sig selv var den ikke betydningsfuld, men beregnet på at skabe en vis atmosfære. Jeg husker, at et af dem angik Ragnhild Andersens deltagelse eller ikke-deltagelse i et offentligt møde. Vi konstaterede, at mindst 20 havde været med til at skrive de pågældende udsendte konvolutter.

Den metode med lytteri, falskmelding osv. kan ikke anses for at være antagelige former for politisk kamp, og derfor bør disse ting opklares også på nuværende tidspunkt. Det er ikke alene et spørgsmål om historiske omstændigheder. Det er principielt vigtigt for en afklaring.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg giver i og for sig hr. Ib Nørlund ret i, at det afgørende i denne sag er den eksisterende situation, og derfor har jeg også så tydeligt som muligt sagt, at der er ingen tvivl om, hvad der er lovligt eller ikke lovligt i denne sag. Derfor er det også endnu en gang nødvendigt at understrege, at der selvfølgelig vil blive gjort alt muligt for at gribe ind. Men jeg må måske have lov at føje til, at der er grænser for, hvilke ting man kan tage sig af. Der er også grænser for, hvordan man kan komme almindeligt politisk modarbejde til livs. Jeg er heller ikke sikker på, at man skulle blande sig op i det, langtfra.

Må jeg så have lov at sige, at det nytter nu ikke noget, selv om man siger fra folketingets talerstol, at der foreligger sådanne og sådanne oplysninger, for der er mulighed for en masse gisninger og en masse myter om historien. Derfor er jeg stadig væk af den opfattelse, at det ikke har nogen som helst interesse at få gravet yderligere i disse problemer, når forsikringen gives om to ting, at det, der skete dengang, blev vurderet og lagt til side på grund af manglende mulighed for tiltale, og at fremtiden vil